

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 154/2011)

19 Σεπτεμβρίου 2017

[ΣΤ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ, Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Γ.Ν. ΓΙΑΣΕΜΗ,
Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Α. ΠΟΥΓΙΟΥΡΟΥ, Δικαστών]

ΤΑΜΕΙΟ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Εφεσεϊόντων/Αιτητών

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Εφεσίβλητου/Καθ' ου η αίτηση

*Γιώργος Τριανταφυλλίδης με Νάταλη Παρτασίδου (κα), για Άντης
Τριανταφυλλίδης & Υιοί ΔΕΠΕ, για τους εφεσεϊόντες.
Έλενα Παπαγεωργίου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', εκ
μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τον
Εφεσίβλητο.*

ΝΑΘΑΝΑΗΛ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί
από τον Δικαστή Τ.Θ. Οικονόμου.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ: Με την υπό κρίση πρωτόδικη απόφαση επικυρώθηκε η επιβολή στους εφεσείοντες έκτακτης εισφοράς για την άμυνα της Δημοκρατίας σε σχέση με τόκους και ενοίκια, για τα έτη 1996-2002.

Εφαρμοστέα νομοθεσία για την επίδικη περίοδο ήταν ο περί Εκτάκτου Εισφοράς για την Άμυνα της Δημοκρατίας Νόμος του 1985 (Ν. 5/1985), όπως κατά καιρούς τροποποιήθηκε μέχρι και δια του Ν. 27(Ι)/2002 (εν τοις εφεξής αναφερόμενος ως ο «Νόμος¹»).

Η υποχρέωση προς καταβολή έκτακτης εισφοράς ρυθμιζόταν από το άρθρο 3 του Νόμου το οποίο, στο βαθμό όπου είναι σχετικό, είχε ως ακολούθως:

«3(1) Παρά τας διατάξεις οιοδήποτε ετέρου νόμου παν πρόσωπον εκ των καθοριζομένων εν τω εδαφίω (2) υποχρεούται όπως μέχρι της 30^{ης} Ιουνίου 2002 καταβάλλει έκτακτον εισφοράν δια την ενίσχυσιν της αμυντικής ικανότητος της Δημοκρατίας.

(2) Υπόχρεοι δια την καταβολήν της κατά το εδάφιον (1) εκτάκτου εισφοράς είναι –

¹ Σήμερα ισχύουν οι περί Έκτακτης Εισφοράς Νόμοι του 2002 έως 2016 (Ν. 117(Ι)/2002 όπως τροποποιήθηκε)

.....

(ζ) Παν πρόσωπον λαμβάνον ή πιστούμενον με τόκους, από οποιαδήποτε πηγή εντός της Δημοκρατίας, με ποσοστό τέσσερα τοις εκατόν (4%) επί των λαμβανομένων ή πιστουμένων τόκων.

(η) Παν πρόσωπον λαμβάνον ενοίκια εις ποσοστόν τέσσερα τοις εκατόν (4%) επί των ακαθαρίστων ενοικίων μειωμένον κατά ποσοστόν 25 τοις εκατόν.

.....

(5) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου 2 αι διατάξεις των εκάστοτε εν ισχύι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων και των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεων Φόρων Νόμων εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, εις τας περιπτώσεις προσώπων υποχρέων εις την καταβολήν εκτάκτου εισφοράς δυνάμει των παραγράφων (γ), (στ), (ζ), (η), (θ) και (ι) του εδαφίου (2) του άρθρου 3 του παρόντος Νόμου.

.....»

Η παραπομπή, ως άνω, δια του εδαφίου (5) στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους και η αναλογική τους εφαρμογή και δεδομένου ότι το άρθρο 9 (16) των Νόμων αυτών ορίζει ότι απαλλάσσεται από το φόρο το εισόδημα κάθε ταμείου όπως είναι οι εφεσείοντες, έδωσε έρεισμα στους τελευταίους να ισχυριστούν ότι, εφόσον δυνάμει των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων εξαιρούνται της καταβολής φόρου εισοδήματος και εφόσον οι νόμοι αυτοί τυγχάνουν αναλογικής εφαρμογής σε σχέση με την υποχρέωση προς καταβολή έκτακτης εισφοράς για την άμυνα, συνεπακόλουθα εξαιρούνται και από την υποχρέωση αυτή.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη ότι η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται σε «κάθε πρόσωπο», έννοια που καλύπτει, όπως δεν αμφισβητήθηκε τελικά, τους εφεσείοντες, θεώρησε ότι η έννοια αυτή βρίσκεται στη ρίζα του σκεπτικού της προσβαλλόμενης διοικητικής απόφασης. Η προβλεπόμενη εξαίρεση για τα ταμεία στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους έκρινε ότι δεν συνιστά ερμηνευτικό βοήθημα επί του προκειμένου, ούτε και συνεπάγεται εξαίρεση από την έκτακτη εισφορά για την οποία ισχύουν οι ειδικές διατάξεις του Νόμου.

Υποστηρίζοντας την πρωτόδικη απόφαση η ευπαίδευτη δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε ότι ο σκοπός του εδαφίου 5 ήταν να καλύψει περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει ειδική διάταξη στο Νόμο, ως λ.χ. η διαδικασία υποβολής ένστασης. Εν προκειμένω, εν πάση περιπτώσει, είναι φανερό ότι ρητά το εδάφιο 1 αποκλείει οποιαδήποτε διάταξη οποιουδήποτε άλλου νόμου.

Συμφωνούμε με την τελευταία αυτή εισήγηση. Η βασική πρόνοια του εδαφίου (1) η οποία και δημιουργεί την υποχρέωση προς καταβολή εισφοράς, πράττει τούτο αποκλείοντας ρητά τον επηρεασμό τέτοιας υποχρέωσης από διάταξη οποιουδήποτε άλλου

νόμου. Συνεπώς η παραπομπή δια του εδαφίου (5) στους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους για σκοπούς αναλογικής εφαρμογής, όποια έννοια και να έχει, δεν μπορεί να σημαίνει ανατροπή της ρητής πρόνοιας του εδαφίου (1) και της πεμπτουσίας του Νόμου που είναι η θέσπιση υποχρέωσης προς καταβολή έκτακτης εισφοράς για την άμυνα από κάθε πρόσωπο «παρά τας διατάξεις οιοδήποτε ετέρου Νόμου».

Ως εκ των άνω, η έφεση απορρίπτεται με €2500 έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων και εναντίον των εφεσειόντων.

Στ. Ναθαναήλ, Δ.

Μ. Χριστοδούλου, Δ.

Γ.Ν. Γιασεμής, Δ.

Τ.Θ. Οικονόμου, Δ.

Α. Πούγιουρου, Δ.